

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

96. An Cardinales loquentes cum aliis existentibus extra Conclave de
rebus pertinentibus ad electionem peccent saltem mortaliter? Et
deducitur, quod si necessitate urgente Sacerdos absque præuia ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

412 Tract. VII. De Collocutionibus,

RESOL. XCVI.

An Cardinales loquentes cum aliis existentibus extra Conclave de rebus pertinentibus ad electionem peccent saltu mortali?
Et deducitur, quod si necessitate urgente Sacerdos absque prævia confessione celebraverit, Quam primum confiteatur, & quia sunt verba imperativa non important præceptum ad mortale, sed consilium, & adhortationem.
Et docetur, quod consuetudo, & obseruantia subsequens est optima legum interpres? Ex part. 12. tract. 2. Ref. 3.

*^{Sup. hoc la-} **S. I.** *N*egatim prima facie videtur respondendum: nam Pius IV. sic ait, *Clauso Conclavi nulli ad colloquium admittantur.* * Quæ quidam verba cum sint imperativa, non inducunt præceptum aliquod, quia sunt simplicia quadam verba; Et quando Ius, vel Superior aliquid sub culpa præcipere volunt, fortioribus terminis vti solent. Et ita hanc sententiam generaliter, & absque illa limitatione docet Bordonius in *cons. regul. tom. 2. ref. 6.1. quæst. 9. num. 27.* Patrum Thomistarum decus Cardinalis Cajetanus 2.1. quæst. 186. art. 9. circa sicut. ad 2. Castro lib. 1. deleg. pen. cap. 5. docum. 4. Salom. 2.2. quæst. 77. art. 2. cenuerit. 8. col. 3. vers. Ex his sequitur. Carbon. de legib. lib. 7. disp. 4. ad fin. Confirmatur haec opinio, auctoritate Petri de Ledesme in *Summa Tom. 1. de Eucharist. c. 11. ante 9. conclus.* Villalobos in *Summa tom. 1. tract. 7. diffic. 37. num. 7.* Tamburin. opusculo de *Commun. cap. 1. §. 6. num. 49.* Lud. de S. Joanne quæst. 7. de *Eucharist. art. 7. dub. 1. in fin. pag. 264.* Martin. de S. Ioseph. lib. 1. tract. 7. de *Eucharist. num. 19.* assertum verba Concilij Tridentini *seff. 3. cap. 5.* Quod si necessitate urgente Sacerdos ablique prævia confessione celebraverit, quam in aliis eius primum confiteatur, quia sunt verba imperativa, non important præceptum ad mortale, sed consilium & adhortationem. Et ad plurimum verba imperativa, important tantum præceptum sub veniali, tradunt Nauarrus *cap. 12. num. 49.* Emanuel Sà *verb. lex. num. 6.* Sayrus in *Clavi Regia lib. 3. cap. 7. num. 2.* & alii.

2. His tamen non obstantibus puto affirmativam sententiam tenendam esse. Probatur primò, quia supradicta opinio Cajetani, & aliorum procedit quando materia non est gravis, sed quando verba imperativa versantur circa materiam gravem, & qua plurimum interest Reipublicæ, tum dicta verba importare præceptum sub mortali, tradunt communiter Doctores, vt Castrus Palauus *tom. 1. tract. 3. disp. 1. punct. 9. num. 2.* Vasquez in *1.2. tom. 2. disp. 178. cap. 3. num. 21.* Sanchez de matrim. *lib. 4. disp. 2.3. num. 12.* & in *Summa tom. 2. lib. 6. cap. 4. num. 26.* Merolla, *tom. 2. disp. 4. cap. 3. diffic. 1. num. 110.* & alii. Quod patet ex Clement. *Exiui. §. item quia. vers. nos itaque de verb. significat.* vbi Pontifex exp̄s dicit, verba imperativa nec continere præceptum, nec ei æquipollere, & statim ex materia gravitate præceptum colligit. Sed in nostro casu materia præcepti est in re grauissima, quæ importat, & conductit ad bonum viuētiale totius Ecclesiæ, videlicet ad liberam, & rectam electionem Summi Pontificis. Ergo verba supradicta Pij IV. licet imperativa, præceptum sub mortali continere omnino dicendum est. Et ita interpretata est dicta verba Pij IV. consuetudo, & obsecro, quod seruanta subsequens, quæ est optima legum interpretatione, pres l. *minimè ff. de legibus l. si de interpretatione, mina cōsue* ff eod. tit. cap. cum de consuetud. Sylvan. *conf. 88. tudo. & obseruātio au. num. 27.* Tiraq. *De nobil. capite 10. num. 9.* Afflīct.

Neap. *decif. 166. num. 9. & decif. 173. numero 3.* Me-noch *conf. 32. numero 44. & conf. 390. num. 21. conf. 577. num. 2. & 3. vol. 3.* Mafcard. *de probat. conclus.* *Ref. que est 1415 numero 10.* Bruno à Sole in locis commun. verb. *in co. 1.1. confuetudo 6. Cardos. in praxi Iudicum, & Adoucar. eod. orob. numero 3.* Cald. Pereira in l. *si curatorem, C. in integr. refit. minor. verb. contracitam num. 29.* vero Ref. *Beller. disquis. cleric. p. 1. tit. de Clerico debitore, iudicione §. 12.* Mendez à Castro in *praxi Lusti. lib. 2. cap. 1.* *hoc præ. numero 12.* Camil. Borell. in *Summa omnium de-cis. tit. 14. numero 88.* Cened. *practic. & canon.* Ide pro qd. lib. 1. *questione 3. numero 11.* cum aliis, quibus hoc nomine adde Ioannem Praepositum in *cap. 2. num. 14.* & Ami-cum in *Cursu Theolog. tom. 5. disp. 5. sec. 8. num. 204.* afferentes, obligationem ad mortale solo verbo imperatiuo declarare praxim, & confuetudinem. Et ideo loquentes de verbis imperatiuis afferunt plures standum esse confuetudini acceptanti, & intelligenti ea verba. Si enim ita explicuit tanquam verba præcepti, continebunt præceptum; si vero tanquam verba consilij continebunt consilium. Vbi autem consuetudo nihil explicuit, spectandam esse materia, & si ea magni ponderis, & necessitatibus, & ita verisimile sit, eam sic à superiori pondera-tam, continebunt præceptum; fecis autem si non. Sic Anton. in *cap. nam concupiscentiam in fine de confit. & ibi Panorm. num. 4. Imol. num. 10. Peñi. num. 8. vers. De aliquibus autem verb. Alex. de ver. quod confirmat. & ibi Tab. Neu numero 26. Angel. verb. lex. num. 3. & ibi Tab. quæst. 28. num. 29. Armilla num. 4. Sylvest. verb. Præcep-tum quæst. 2. Euerard. in suis topicis loco ab equipollen-tib. num. 11. Sanchez temo 2. *Summa lib. 6. cap. 4. num. 39. & alij.* Sed in casu de quo loquimur, etiam si non adscerit, consuetudo, quod negamus, tamen materia est ita gravis, vt gravior esse non possit, videlicet, vt & in me, diximus, media ad rectam electionem Pontificis. Ergo in dictis verbis imperatiuis præceptum sub mortali Pium IV. impossibile manifeste appetere, nec alter sentiendum puto.*

3. Ad autoritatem desumptam ex verbis Concilij Tridentini vbi supra, Respondeo contra Ledes-mam, & alios, verba illa imperativa, ut ego * alibi yader, alio probauit, inducere obligationem sub mortali, quia versantur, vt est in casu nostro circa materiam grauem, ita etiam interpretante consuetudine. Et ita vero yadem, & me citato Leandrus de Sacram. *tom. 2. tract. 7. disp. 7. quæst. 46.* & me citato Eminentiss. Card. Lugo de *Euchar. disp. 14. sec. 7.* & me citato Averua de *Sacram. Eucharistia. quæst. 8. sec. 7.* & me citato Francise, de Lugo de Sacram. *1.4. c. 6. 9. 8. nn. 61.* & me citato Paulus Maria Quartus, in *Rubricas Missalis Roman. p. 3. tit. 8. sec. 5. dub. 6.* & me citato Trullench. de *Sacram. l. 3. c. 6. dub. 4. 9. 4. n. 26.* & me citato Eligius Baf-faus *verb. Communio sacerdotum. n. 59.* & me citato Cafpen-sis in *Cursu Theolog. tom. 3. tract. 22. disp. 9. sec. 2. num. 26.* cum aliis communiter.

RESOL. XCVII.

An Collocutiones, & Scriptiones, que ordinantur ad Bonam electionem futuri Pontificis, prohibeantur in Veritate. Bulla Py IV. in eligendis, &c. Et opinio negativa affertur.

Et docetur, quod mens Legislatoris, & finis legis colligetur ex eius proæmio.
Et probatur, quod quando cessat finis adequatus, & fundamentalis legis etiam in particulari, lex non obligat.

E: